

ESA KAHILA

Den 2 mars 1940 stupade vid Trångsund nära Viborg tjänstemannen vid Finlands Nationalmuseum, sekreteraren i Finlands Museiförbund Esa Kahila.

Han var född i Hattula 1911, blev fil. kand. 1936 och tjänstgjorde sedan oktober 1939 såsom reservfänrik vid 11 Infanteriregementet. Redan som student deltog han i Finlands nationalmuseums arbeten, bl. a. i medeltidskyrkorna i Hollola och Sibbo och vid grävningar i Viborg och Ulvsby. Sin betydelsefullaste museala gärning utförde Kahila i museiförbundets tjänst. Hans starka intresse för uppgifterna, hans pedagogiska ambitioner, hans rörliga intellekt och hans saklighet gävo honom ett nytt gott grepp vid anordnandet av landsortsmuseernas nyuppställningar. De av honom nyordnade museerna i Forssa, Kuopio och Kumo äro åskådliga och lärorika, de försöka ge kultursammanhang och kunna verkligen berätta något åt besökaren om de miljöer de representera, om svedjebruket i dess olika faser i norra Savolax, om bondelivet och -näringsarna i Kumo och Tammela, om gelbgjutarhantverket i Forssa. I sitt museala arbete ville Kahila framlägga socialekonomiska sammanhang. Samma synpunkter ge också hans undersökning om hantverkets historia i Tavastehus (1938) dess speciella värde. Året närmast före kriget arbe-

tade Kahila som avdelningsföreståndare för Myntkabinettet vid Nationalmuseum.

Esa Kahila var en god och ärlig människa, positiv i all sin strävan, måttfull och försynt, med stora krav på sig själv och en stark social rättfärdighetskänsla, skriver Arne Appelgren i en nekrolog i Hufvudstadsbladet, varur ovanstående är hämtat. Också av sina vapenbröder var han högt värderad, vilket följande karakteristik, given av en av manskapet, nogsamnt visar: »Fänriken var en modig och god man, som inte sparade sig själv. Om någon visade rädsla, vilket ju kunde hända, behövde han icke gå ensam till sitt uppdrag. Fänriken gick i sådant fall alltid själv med.»

Ingen som, om än så flyktigt, mött Esa Kahilas nästan gossaktigt öppna och friska väsen kan tvivla på den djupt träffande riktigheten av detta hedersamma uttalande. Den kulturhistoriska forskningen i Norden har med honom mist ett stort och vackert löfte. Det nya arbetsfält som öppnade sig för honom inom numismatiken nalkades han med allvarliga föresatser och glada förhoppningar och där hade viktiga uppgifter väntat honom. Men ödet hade åt honom en större och stoltare uppgift i beredskap: att få ge sitt liv för sitt fädernesland.

B. Th.

SUMMARY

IN MEMORIAM: Gunnar Mickwitz and Esa Kahila.

On 18th February 1940 fell on the battle-field Gunnar Mickwitz, docent in history at Helsingfors University. He laid the foundation of his great reputation within academic circles with his doctor's dissertation »Geld und Wirtschaft im römischen Reich des vierten Jahrhunderts n. Chr.», which deals with the question of the economy of barter and economy based on money. In 1933 he produced the work »Die Systeme des römischen Silbergeldes im 4. Jhdt. n. Chr.», in which he introduces the variation statistical method into the numismatical sphere. At the time of his death he was preparing, *inter alia*, a work on the economic history of the period of migrations which was to be a contribution to the Cambridge Medieval History. As a research worker Mickwitz was distinguished for profound scholarship, logical acuity, a realistic view of the problem, and a refreshing freedom from preconceived opinions.

On 2nd March 1940 fell on the field of battle Esa Kahila, an official of the National Museum of Finland and secretary of the Finland Museum Association. Kahila accomplished his most important work in the service of the Museum Association. With his keen interest, his pedagogic ambition, his lively intellect, and his knowledge of his subject, he brought fresh life into the rearrangement of provincial museums. Kahila, who during the years immediately preceding the war was in charge of the Coin Collection at the National Museum, was a good and honourable man, who laid great demands upon himself.